

Egyetlen bizonyíték ellenük, hogy nincs bizonyíték ellenük.

Se jobb, se bal = se hús, se hal.

A huszadik században a civilizációnak óriási szerencséje volt: átmenetileg győzelmet arathatott a kultúra fölött. Ez jót tett a kultúrának is: mindinkább megtanulja, hogy győzni csak csellel és rámenősséggel lehet.

Mihelyt leül, rögtön valami olvasnivalót keres, mint italt az alkoholista, mert belül üres.

Ez az ember akkor is züllött, ha szent.

A valóban nagy költő attól (is) nagy, hogy a kis ember és a kis állat nevében kérdezi ki Istent az ő ügyükben, miközben ő maga ebbe belepusztul.

Aki elfogulatlan, nem lehetnek élményei. Akinek nincsenek élményei, tapasztalatlan. Aki tapasztalatlan, tudatlan. Aki tudatlan, ne merjen szavazni.

A meggyőződés az elfojtásnak (öncenzúrának) egy sajátos változata.

A helyes tudás: nem azt tudni, amit tanultunk, hanem annak cáfolatát.

Ami bizonyítható, cáfolható is; csak azt nem lehet cáfolni, ami bizonyíthatatlan.

Mit ér nekem az a korona, amit enyéim raknak fejemre? Az a szép, ha az ellenség koronáz meg, fogcsikorgatva.

Miután az államtól mindent elloptak, következett az utolsó mutatvány: ellopni magát az államot.

Van-e borzasztóbb, mint indulóra egyedül masírozni?

Béke a világnak: vége a világnak.

Ha gyilkos nevez gyilkost gyilkosnak, attól még igaza van.

Lázadók az elnyomott ördögök, felkelők az elnyomott angyalok.

Szépség és igazság csak a természetben lehetséges, mert a természet nem *ismeri* ezeket a fogalmakat. A megfogalmazott szépség és igazság már természetellenes, tehát bűn. Nem attól, *amit* szavakba önt, hanem attól, *aki* szavakba önti.

Valamikor csak a jobb embernek volt pénze könyvre, ma pedig csak a jobb embernek nincs pénze könyvre. A könyvek minősége is ehhez a változáshoz igazodik.

Fitymáló újsághír: „Talán ötvenen tüntettek a globalizáció ellen.” Az Úr annak idején öt igaz férfiú kedvéért is megkegyelmezett volna Szodomának, Gomorrhának.

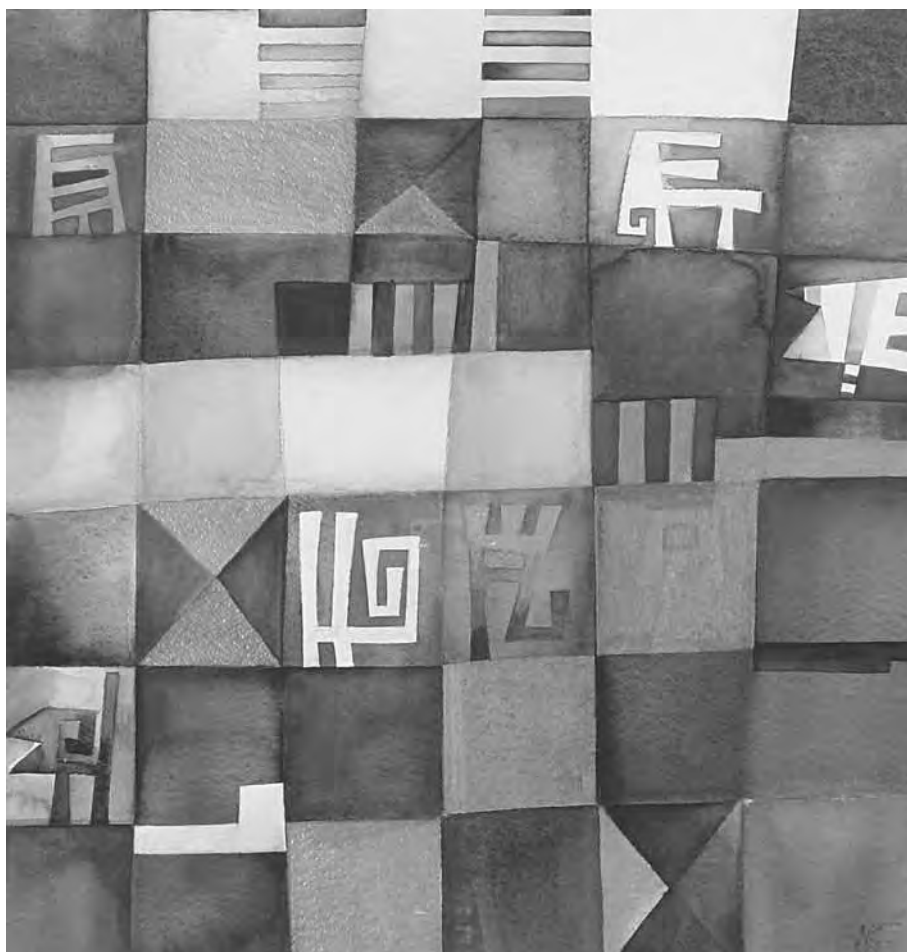
Már nem emlékszem arra a versre, amelyet gyermekkoromban egy régi Új Idők-ben olvastam egy bizonyos *legifjabb báró dr. Wlassich Gyula* tollából. De azóta is ez az ember jelenti nekem a lelki-szellemi intranzigencia példáját. Ilyen névvel verset aláírni merészeln: ehhez igazi arisztokrata kell!

Egy nemzetnek nem eszközökre, célokra van szüksége. Az eszközök majd hozzáadnak, mihelyt lesz mihez.

Ha már magunkat nem védhettük meg annak idején a török ellen, miért pont Európát védtük meg? Most ennek isszuk a levét.

A közhelyek az ember legfontosabb tudnivalói.

A nagyság előfeltétele a nevetségesség vállalása.

Németh Klára: Kép cím nélkül - aquarell, papír